

**Izhaja vsak torek in petek
za časa vojne.**

Dopisi naj se frankujejo in pošljajo
uredništvu lista »Mir« v Celovec,
Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure
dopold. in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani
lista pišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod na-
pisom: **Upravništvu lista »Mir« v
Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26.**

**Naročnina naj se
plačuje vnaprej.**

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste vsakokrat.

Dopisom je treba za odgovor pri-
ložiti poštno znamko.

Leto XXXIV.

Celovec, 30. januarja 1915.

Št. 9.

Papež — oče vseh.

Rim, 22. januarja. (Kor. urad.) Papež je danes predsedoval konsistoriju, v katerem je imel na zbrane kardinale nagovor, v katerem se je izrazil:

Žalibog sledi mesec za mesecem, ne da bi se tudi oddaleč kazala nada, da bo nesrečna vojna, oziroma prelivanje krvi kmalu nehala.

Četudi nam ni dano, da bi pospešili konec težkega boja, zamoremo vendar vsaj lajšati bolesterne posledice vojne.

V to svrhu smo se, kakor vam je znano, trudili mnogo in se bomo tudi še v naprej, kolikor bo potrebno.

Brezdvomno je dolžnost rimskega škofa, ki je bil postavljen od Boga za najvišjega razlagalca in varovalca večnega zakona, da naznani, da ni nikomur dovoljeno, bodisi iz kateregakoli vzroka, da krši pravičnost; in mi proglašamo to brez vsakega ovinka in obžalujemo vsako nepravilnost, naj pride od katerekoli strani. Toda gotovo ne bi bilo umestno in koristno, da bi se avtoriteta papeža spravljala v spore vojskujočih se držav.

Vsakdo, kdor premišljeno sodi, bo takoj uvidel, da mora sveta Stolica v tej velikanški borbi, čeprav se nahaja v velikih skrbih, biti strogo nepristranska.

Ker je papež prvi namestnik Jezusa Kristusa, ki je moral za vse in za vsakega posameznika umreti, mora enako ljubiti vse bojevnike. Ker je dalje skupni oče katoličanov, ima med vojskujočimi se veliko število otrok, za katere vse se mora brigati z isto skrbjo. Zato je potrebno, da ne vidi v njih posebnih interesov, ki jih ločijo, ampak skupno vez vere, ki jih dela za brate.

Če bi delal drugače, bi ne samo stvari miru nič ne koristil, ampak bi, kar je hujše, sejal sovraštvo proti veri in izpostavil mir in notranjo edinost Cerkve težki nevar-

nosti. Četudi ne držimo z nobeno izmed obeh strank, velja vendar naša skrb obema, ki je tem večja, ker se je bati, da prekorači silovitost napada vsako mero.

Kakor naravno, se obrača naša misel najtrdovratneje tjakaj, kjer je opaziti med sinovi največjo ljubezen in češčenje skupnega očeta vernikov in o tem priča tudi, v kolikor se tiče belgijskega naroda, pismo, ki smo je poslali kardinalu Mercieru. Tamkaj apeliramo na čustva človečnosti onih, ki so prekoračili meje nasprotnega naroda in jih rotimo, naj ne uničujejo od njih zasedenega ozemlja bolj, kakor zahtevajo neobhodno vzroki vojaškega reda in kar je še važnejše, da naj se ne kršijo brez potrebe čustva prebivalcev glede tega, kar jim je najdražje, kakor glede cerkev, služabnikov božjih, pravic vere in religije.

Kar se tiče onih, katerih domovina je zasedena od sovražnika, razumemo popolnoma, kako težko jim je, biti podložni tujemu gospodstvu; vendar pa ne bi želeli, da bi jih želja po zopetni dosegu neodvisnosti gnala zlasti k temu, da bi ovirali vzdrževanje javnega reda in tako še bolj poslabšali svoj položaj.

V ostalem, moji častitljivi bratje, kljub dejstvu, da nam je tesno pri srcu in da nas teže velike skrbi, ne smemo izgubiti poguma. Nasprotno! Čim temnejša bo postajala bodočnost, s tem večjim zaupanjem se bomo bližali prestolu milosti, da izprosimo usmiljenje in milost in da najdemo primerne olajšanja.

Papež je zaključil, poudarjajoč potrebo, da se je treba z vednimi in ponižnimi molitvami obračati h Gospodu, v prepričanju, da se ni nič zgodilo proti božji volji, če je mir zapustil svet. Bog dopušča, da se pozemska stvarstva, ki so obrnila svoje misli na pozemske stvari, kaznujejo med seboj z opustošenjem. Prišli so še drugi dogodki, ki silijo ljudi, da se združijo pod mogočno

roko božjo, kakor oni zadnjih dni, o katerem vemo vsi, kako strašen in grozen je bil.

Papež priporoča zato privatne in javne molitve in pozivlja k udeležbi obeh spravni služb božjih, od katerih je določena ona za vso Evropo za dan 7. februarja, za ostali katoliški svet pa za 21. marca.

Papež naznanja, da bo prisostvoval pri spravni daritvi v baziliki sv. Petra in zaključuje z željo, da naj bi bilo s priporno svete Device usojeno svetu, da se zopet vrne mir v Kristusu in se za stalno naseli med človeštvom.

Z bojišč.

Ruski napadi v Karpatih odbiti.

Dunaj, 25. jan. Uradno se poroča: 25. januarja. Na Poljskem in v Galiciji nič bistvenih dogodkov. Le ob Nidi se je vršil bolj živahen boj s topovi.

Ruski protinapadi, da bi zopet izvojevali od nas dobljene postojanke v zgornji dolini Ung pri Vezerszallas, so bili krvavo odbiti. Poizkus nasprotnika, prodreti pri Rafainovi, se je popolnoma ponesrečil. Sovražnik se je umaknil preko Zielone.

Boji zadnjih dni so nam prinesli v Karpatih 1050 ujetnikov.

Namestnik načelnika generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

Berolin, 25. januarja. Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 25. jan. 1915.

Zapadno bojišče.

V Nieuportu in Ypernu so se vršili artiljerijski boji. Jugozapadno od Berry-au-Bac smo izgubili jarek, ki smo ga pred nekaj dnevi vzeli Francozom. Včeraj se je severno od taborišča pri Chalonu vršil samo boj s topovi, danes pa so se začeli tudi boji med pehoto, ki še trajajo.

Podlistek.

Tekom leta.

(Povest, spisal Jos. Stariha.)

I.

Mlačno vreme je bilo zunaj. Skoro topel veter je vel čez nizke griče od morja in pršil jedva vidni dim nad Dolinskimi hišami. Vedno niže so bili oblaki, vlaga je plegala po cesti in potih, kopičilo se je blato, vozovi so se vdiral in napenjala je žival svoje mišice, da jih je izvlekla in počasi tirala dalje. Tuintam je zažvižgal bič, razlegnil se zategli voznirov glas kakor bi zalajal lisjak v gori, voz je izginil za ovinkom, na poti se je poznala globoka umazana raza, s curki blata so bile oškropljene hiše. To vam je čudna dežela tam doli za daljnimi gorami, tam pod nizkimi brdi in hribi, čudno in lepa, o kakršnih ste čitali samo v mladih svojih letih, ko vam je bila vaša koča grad, mlaka pred hišo veliko morje in papirnate ladje ponosni, v nebo strmeči parniki. Solnce vam pluje po nebosklonu po zimi in po letu in se ne meni za sneg, ki pokriva vaše gore, smeje se mrazu, ki stiska vaše hiše in hodi veselo svojo pot od vzhoda proti zahodu dan za dnem, teden za tednom in mesec za mesecem. Samo ta-

kole, da si privošči nekoliko mirnega počitka, se skrije za par dni za oblake in oblaki, veseli nad tem svidenjem, se veselja razjočejo in njih solze padajo kakor biseri na polja in vrtove, na brajde po vinogradih in na oljke po bregovih. Zime ni, vedno zelenje gleda izza hiš in po vednem zelenju se preletajo ptice, ki se lahko brez stroškov preselijo iz vaših gor in iz vaše zime v to obljubljeni deželo, kjer jim je tudi sedaj pogrnjena velika miza bogato in brezplačno. No, letos, t. j. 1813. l. je že nekoliko dni umazano vreme, solnce se je namrdnilo, nekaj se mu je zamerilo — in tako se brez pravega vzroka cmeri in huduje nad Dolino in okolico. Danes je sveti večer in mir božji lega na poljane in na vasi. Tišina nastaja polagoma, v delavnicah ponehava delo, otroci postavljajo jaslice in pojo pred njimi božične pesmi, starejši zro zamišljeno predse in v njih srca sili mehkoča, v njih se porajajo spomini na davno prošle dni, vsi pretkani s solnčnimi žarki in svetlobo prelestno, v sedanost prodirajočo...

Bukovec je odložil oblič in tako so storili za njim njegovi mizarški pomočniki in učenci. Iz Dolinskega zvonika se je oglasil glas zvonov, ubrano in praznično pojočih, naznanjajočih začetek znamenitega in velikega večera, velikega in veselega praznika. Tedaj je čas, da utihne delo, da se duša pripravi na dostojno praznovanje v pračasih obljubljenega dne. Delavci so oblačili svoje

jopiče, Bukovec pa je v tem odšel v svojo sobo in se vrnil s plačilno knjigo in z denarjem. Vsak je dobil svoj zaslužek, Bukovec je izplačeval vestno in pošteno, s smehljajem na ustnih in z vedrim pogledom iz svojih prijaznih sivih oči.

»Precej se Ti je nabralo, Jože,« je dejal malemu čokatemu pomočniku, ki je sedaj prišel na vrsto. »Veseli me, da Ti morem toliko izplačati in sem prepričan, da ne padeš več v nekdanji stari greh. Skrbi za mater, dokler jo imaš, zakaj mati je samo ena.«

Jože je povsili oči pri tem opominu. Dostikrat se je namreč zgodilo, da je ves zaslužek pognal po grlu v svoji veliki lahko-miselnosti, potem sta pa z materjo stradala po več dni. Kesanje je prihajalo vedno prepozno, dasi je bil Jože mehkega srca in se je dal oviti okoli prsta, dokler ni preveč pogledal v kozarec.

»Brez skrbi bodite, mojster,« je odgovoril odločno, »pamet me je srečala in prav zadnje dni sem šele izvedel, koliko je vreden denar, ako se prav obrne.«

»To me veseli, Jože, tu moja roka na to,« je dejal Bukovec in mu stisnil roko. »In sedaj voščim vsem vesele praznike, obhajajte jih v miru in zadovoljnosti in pridite potem zopet čvrsti in veseli na delo.«

»Tudi mi Vam in vsem Vašim, mojster, da bi jih čakali še mnogo let in v vedno večji sreči.«

V Argonskem lesu severno od Verduna in severno od Toula živahno streljanje topov.

Vsi francoski napadi na Hartmannsweilerkopf so bili odbiti. V bojih v lesu imajo Francozi veliko izgub; nič manj kakor 400 francoskih lovcev je bilo najdenih mrtvih. Število francoskih ujetnikov raste.

Vzhodno bojišče.

V vzhodni Prusiji topovski boj na bojni črti Lötzen, vzhodno od Gumbinnen in severno. Vsled našega ognja je bil sovražnik prisiljen, da je zapustil posamezne postojanke jugovzhodno od Gumbinnen. Severovzhodno od Gumbinnen so bili sovražni napadi s hudimi izgubami za Ruse odbiti.

V severni Poljski nobene izpremembe. Vzhodno od Pilice se ni nič bistvenega zgodilo.

Najvišje armadno vodstvo.

Položaj na bojišču.

Po uradnih poročilih je položaj na bojiščih sledeč: Na jugu ni nobenih pomembnih bojov; naša armada še ni začela z novimi boji, srbska armada pa ve, kaj jo čaka, če bi hotela prodirati preko Donave, Save in Drine, in zato čaka novih dogodkov v svojih zakopih.

Naše ojačene čete v Bukovini so docela ustavile rusko prodiranje, prizadiale v bitki pri Jakobenu Rusom velike izgube in zavzele zopet Kirlibaba, prelaz iz Bukovine na Ogrsko.

Tudi v Karpatih se vršijo po večtedenskih presledkih novi boji, v katerih so naše čete z uspehom začele ofenzivo, vrgle Ruse nazaj in zasedle višine.

Na bojni črti Tarnow—Gorlice se vršijo tudi uspešni napadi naših čet, dočim na levem bregu Visle izpred Varšave ni posebnih važnih poročil. Na bojni črti pred Varšavo imajo Rusi zelo utrjene postojanke.

Nemško uradno poročilo pravi, da so Nemci severno od Visle ustavili ruske prodirajoče sile severovzhodno od Lipna. Tudi v vzhodni Prusiji divja boj naprej.

Na Francoskem se vršijo nadalje na celi črti okopni boji z menjajočo se srečo; od zadnje bitke pri Soissons, ki je bila srečna za Nemce, s francoskega bojišča ni bilo nobene važnejšega poročila.

Poleti nemškega zračnega brodograja na angleško obal delajo Angležem veliko skrbi in so izborna protipoteza zoper angleško prepoved, da ne sme nevtralna Amerika za nemško civilno prebivalstvo dovažati žita.

Pomorska bitka severovzhodno od otoka Helgoland v Severnem morju je v toliko zanimiva, da so angleške oklopne križarke prekinile boj in se umaknile. Nemške ladje jih pa niso zasledovale.

Počasi so odhajali, spraznila se je delavnica, le dva učenca sta ostala in začela pospravljati in pometati. V kratkem je bila vsaka reč na pravem mestu, delavnica je izgledala kakor velika počedena stanovanica.

V kotu je prasketal ogenj v železni peči, udobna toplota se je širila po velikem prostoru, Bukovec pa je vzel tačas knjigo v roke in se zatopil vanjo. Toda že čez nekoliko časa jo je odložil in se zamislil. Strmel je skozi okno na cesto, vsako toliko časa pogledal na zažrneno stensko uro in prisluškoval kakor bi nekoga pričakoval.

Vrata so se odprla in vstopila je njegova žena, majhna in živahna kakor vevečica. Ob predpasnik je brisala roke in oči so se ji smejale v zadovoljnosti.

»Lepo se mi je sponesla peka, oče«, je govorila hitro in veslo. Potice so rumene kakor poletno solnce in kruh diši kakor roža. Pridi in poglej sam.«

Bukovec se je nasmehnil.

»Vem, da znaš in se razumeš na to, mati, že davno vem. Čemu naj bi hodil še gledat... pa naj bo, ker to želiš.«

Stopil je za njo v kuhinjo. Ona je odprla peč in zadišalo je iz nje kakor z vrta pomladnega jutra. Zasvetile so se potice, pinnice in kruh, vse je bilo narastlo, visoko in nagubančeno, vse svetlo in rumeno, da se je moralo razveseliti srce.

Ruska ofenziva?

London, 23. jan. Dopisnik »Daily Telegrapha«, Granwolle Fortescu, brzojavlja iz Varšave: Preden poteče en mesec, se začne nova ruska ofenziva. Način vojevanja se bo posebno oziral na sestavo ruske armade. Ne bo bojevanje v jarkih. Načrt določa velikanski načrt sodelovanja raznih vrst čet, zlasti konjenica da naj pride do veljave. Zemlja, kjer se bo pri novi ofenzivi razdelila konjenica, bi bila za evropske jezdece malo pripravna, ruski kavalerijski častniki pa zagotavljajo, da je ravno taka, kakor bi si jo najbolj želeli. Načrt velikega kneza je, da drži sovražnika na dosedanji bojni črti, da bo imel kolikor mogoče veliko čet prostih za napade v za to izvoljenih krajih. Ko bodo velike konjeniške mase začele ofenzivo, se bodo za njimi razvrščale armade. Novi načrt je narejen za operacije, ki bodo trajale najmanj šest mesecev, toda čas tu ne igra nobene vloge. Glavna stvar je, da imajo Rusi načrt, ki ga niso imeli, odkar napada sovražnik ob Visli.

Blokada Angleške?

Berolin, 25. jan. »Berliner Ztg. a. M.« poroča: Splošna blokada Angleške od nemških podmorskih čolnov se je začela.

Topovi na daljavo 42 km.

Berolin, 25. jan. V »Artilleristische Monatshefte« preiskuje neki strokovnjak, če je res, kar so poročale »Times«, da neki novi nemški top za ladje nese pet kilometrov dalje nego najboljši angleški top. Dotični pripozna, da so taki topovi, ki streljajo na daljavo 42 kilometrov; Kanal je na najožjem mestu 32 kilometrov širok. Če bi se streljalo iz Calaisa v Dover, potem bi tak top ne obvladal samo angleškega obrežja, ampak še ozemlje na devet kilometrov daleč.

Angleško poročilo o pomorski bitki pri Helgolandu.

London, 26. jan. (R. u.) Večerni listi od 24. t. m. poročajo:

Danes zjutraj je opazil oddelek angleškega brodograja, sestoeč iz bojnih križark in lahkih križark pod poveljstvom Comodora Tyrwagh, štiri nemške bojne križarke, več lahkih križark in številne rušilce, ki so pluli v zapadni smeri in so se očividno hoteli podati proti angleški obali. Sovražnik se je takoj umaknil, ko je zagledal naše ladje, bil pa je zasledovan. Ob 9. uri 30 minut so se zapletle v boj bojne križarke »Lion«, »Tieger«, »Princess«, »Royal«, »New-Zeeland« in »Indomitable« z nemškimi križarkami »Derflinger«, »Seydlitz«, »Moltke« in »Blücher«; zadnji je prišel že prej v bojno črto. Dve drugi nemški bojni križarki sta bili resno poškodovani, vendar sta mogli nadaljevati vožnjo in doseči mesto, kjer so nadaljno zasledovanje onemo-

gočili nemški podmorski čolni in mine. Nobena angleška ladja ni izgubljena. Izgube moštva so majhne. »Lion«, ki je vodil bojno črto, je imel le 11 ranjenih in nobenega mrtvega. Od posadke križarke »Blücher«, ki je štela 885 moških, je bilo 123 rešenih.

Dunaj, 26. januarja. Cesarsko nemško poslaništvo poroča v nasprotstvu z angleško trditvijo o pomorski bitki v Severnem morju: Angleška je 22. t. m. izgubila eno oklopno križarko in dva rušilca. Angleško brodograje je bitko prekinilo. Trditev, da bi se bile nemške križarke umaknile, je napačna. Nemška mornarica je izgubila le oklopno križarko »Blücher«.

„Božičnica“ v boju!

Slovenski topničar na severu je svojemu prijatelju v Celovcu poslal poleg obširnega pisma, ki smo ga priobčili, tudi dve pesmi, kateri je zložil na bojnem polju. Če tudi pesmi niso čisto dovršene, ampak v naglici zabeležene v dnevnik, vendar danes eno priobčimo, ker je v njej tako lepo opisano božično razpoloženje naših dragih na bojišču. Pesem kaže, da naši vojaki tudi v boju ne pozabijo na ideale — na vzore, — da jim je domača poezija Svetega večera ona luč, ki jih je podžigala in jim svetila v njih hudih bojih.

Pesem se glasi:

1.

Začudeno sem kot dete gledal veliko lučic in darov; in vselej to ob zimskem času, za spanje ko sem bil gotov.

2.

Kot deček dolgo se veselil sem na božič že poprej, ker vedel sem, da mi prinese darove Jezušček — juhej!

3.

V dijaških letih peš »priklestil« sem pozno mnogokrat domov, ko »Betelehem« je bil razsvetljen, in rožniven'c že tud' gotov.

4.

Vojaška leta so potekla mi v »zlati Pragi« žal hitro a božič tudi tam obhajal sem v družbi češki prekrasno.

5.

Nato spoznal sem ono bitje, ki angel je in žena mi; ž njo in sinčkom sem proslavil svet večer pred letom dni.

6.

A zdaj, kako sem ga »obhajal« ko smrt kruta tod divja, Galicija, ko vsa krvava, in celi svet ko trepetá.

»Res lep in bogat božji dar,« je dejal Bukovec. »Dal Bog, da bi ga bili deležni takšnega tudi prihodnje leto.«

»Amen,« je pristavila žena in začela jemati kruh iz peči in ga polagati na pripravljeno desko.

»Kaj misliš, kdaj prideta?« je vprašala moža.

»Dolgo ju ni, lahko bi že bila doma,« je odgovoril Bukovec.

»Da se jima le ni primerila kaka nesreča.«

»Kdo bi takoj mislil na kaj hudega, žena?«

»Slabo vreme je, pota slaba, žival komaj vleče...«

»No, in vsled tega pač zamuda.«

Nekoliko časa je bilo tiho v kuhinji, oba sta umolknila. Bukovec je pristopil k durim in pogledal po poti navzdol. Dež mu je poškopil obraz, veter pomešal njegove redke lase in mu jih potisnil na čelo.

»Mokra bodeta, v takšnem vremenu ne pomaga dežnik,« je dejal in se pomaknil v kuhinjo. »Kakor nalašč ta gniloba danes.«

V tem hipu se je zaslišal voz in se ustavil pred hišo. Še hipec in pred Bukovcem je stal visokorastel in krepek mladenič v vojaški obleki enoletnega prostovoljca, držeč za roko mlado gospodično.

»Tukaj sva, oče, mati.«

Vse je kapalo od njiju, cedilo se od obleke in padalo na tla.

»Oh, saj res, Francelj, hitro površno obleko doli, vso kuhinjo, komaj poribano, bova pomazala. Tega ne more mamica trepeti,« je vskliknila deklica in hitela odpenjati bratu suknjo.

Ko sta tako odložila raz sebe mokroto, sta objela očeta in mater. Mati si je brisala oči, svetle solze so bliščale v njih, ni se mogla nagledati svojih otrok. Oče je samo pomežiknil, a njegovo srce se je širilo in mehčalo.

»V delavnico stopita, notri je gorko,« je dejal mati in odprla vrata. »Tako pridem sama noter in Vama prinesem prigrizek, lačna morata biti, reveža, v takšnem vremenu, Bog se usmili.«

»Pa kako si zrastle, Minka, kmalu bi te ne bila spoznala,« je pristavila mati in vsa srečna in jo narahlo porinila za Franceljom.

Kmalu potem so sedeli vsi štirje v delavnici za pečjo, kamor je mati postavila kuhinjsko mizo. Kruh in sirovo maslo je bilo na mizi in potem še rumena, prijetna dehteča kava.

Zunaj je škropil še vedno dež, gost in tenak, skozi okna je gledal v delavnico mrak, bližal se je s tihimi koraki sveti večer, z gore od nekoč se je oglasil prvi strel, odgovoril mu je drugi in tretji, po hišah so se užigale luči, po vzduhu se je razlilo zvenenje in budilo sanje in koprnenje in hrepenenje... (Dalje prih.)

7.

Ko ločen sem od svojih dragih,
zapuščen sam, v gozdu temnem,
pod zemljo, kakor krti v rovu,
ko sèn mi je žene objem.

8.

Čez dan pogosto sem pošiljal
iz žrela topov krogle tjè,
kjer srca tud' so čuteča
in vedela, kaj je gorjè!

9.

Za odgovor sem dobival
nazaj »pozdrave« iz topov — —
Hej, kako je v trupla, v zemljo
pisal sovrag: smrt ti, lepov! —

10.

Kot grom gromeli so topovi,
in majka zemlja tresla se;
Začudeno Karpati snežni
so gledali: Kaj se tu dè?

11.

To je bil moj in tisočerih
»Pax vobiscum« na svet' večer!
In tema črna nas objela
je v gozdu smrečnem — smrti hčer.

12.

Utrujen, zmučen in ves moker
zatisnil kmalu sem oči;
a nisem dolgo še počival,
ko straža že »alarm« kriči!

13.

Dalje šli smo v noči temni
tiho, mirno, brez luči — — —
zjutraj pa smo pošiljali
»glasán pozdrav« z drugih strani.

14.

Čuj, to se je ponovilo
noč drugo, tretjo in nocoj.
Tako sem praznike obhajal
in bil krvav, okrutn boj.

15.

Žal prazni so bili naši upi,
da nam prinese Dete mir.
Naprej divja smrt mogočna,
že leta pol bojni prepír. —

16.

Toda upam, da bom enkrat,
kot dete, deček, kot soprog,
obhajal v hiši spet domači
»božičnico«, dodel' to Bog!

Pesem je polna božične poezije in nam
je dokaz, da tudi na bojnem polju, da tudi
med morilnem orožjem ne miruje boginja
umetnosti in lepih, idealnih misli. — To so
naši slovenski junaki, polni plemenitih mi-
sli in navdušeni za vse, kar je sveto, lepo,
dobro, plemenito in veličastno.

Bog živi naše junake-bojevnike!

Dnevne novice in dopisi.

Intronizacija dr. Adama Hefterja, novoimenovanega kneza in škofa krškega, se vrši v nedeljo, dne 14. februarja, v stolni cerkvi v Celovcu.

Vpoklic odbranih za oprostitev predlaganih črnovojniških zavezancev. Naznanja se, da morajo črnovojniški zavezanci letnikov 1887 do 1890, ki bi bili morali dne 16. januarja 1915 k vojakom, pa so se pustili do rešitve prošnje za oprostitev na svojem civilnem mestu, brezpogojno dne 1. februarja t. l. k vojakom, brez ozira nato, ali je bila prošnja za oprostitev rešena ali ne. Enako se je odredilo tudi za črnovojniške zavezance letnikov 1886 do 1878, ki so poklicani 1. februarja, oziroma 15. februarja, da se more dovoliti podaljšanje za vpoklic brez ozira na rešitev prošnje za oprostitev le do 15. februarja, oziroma za drugo vrsto do 1. marca t. l. Na rešitev prošnje za oprostitev preko teh terminov se pod nobenim pogojem ne sme čakati.

Novi nabori se bodo vršili od srede meseca februarja za one črnovojnike, ki so ro-

jeni v letu 1891 in še niso bili dosedaj vpoklicani v vojaško službovanje, ali so bili začasno vojaške službe oproščeni, in za nova letnika 1895 in 1896 (mladeniči stari 19 in 20 let.) K naborom bodo pozvani tudi oni črnovojniki letnikov 1878, 1879, 1880 in 1881, ki so dobili avstrijsko državljanstvo šele po 31. decembru onega leta, ki so stopili v 33. leto in še poprej v naši državi niso bili podvrženi vojaški dolžnosti.

Poostrena kontrola na dopustu se nahajajočega moštva. Domobrasko ministrstvo je izvedelo, kakor je razvidno iz pred kratkim izdanega ukaza, da se osebe moštva, ki so se bile vrnilo z bojišča, brez dovoljenja neupravičeno nahajajo v domači občini pri svojih rodbinah. Da se to odpravi, se je političnim podoblastem naročilo, naj zahtevajo od oseb moštva armade (domobranstva, črnovojništva), ki se nahajajo v njihovem rajonu, naj se legitimirajo. Če se osebe, ki so na dopustu ali v službeni misiji, ne morejo izkazati z dokumenti, tedaj naj se takoj izroče bližnjemu dopolnilnemu (domobraskemu dopolnilnemu) okrajnemu poveljstvu, oziroma črnovojniškemu okrajnemu poveljstvu. Pripominja se še v tem ukazu, da v bodoče razen enoletnih prostovoljcev ne dobe iz bojišča prišle osebe moštva od četovodje navzdol nobenega dopusta več v svrhu privatne oskrbe.

Marogasti legar na Koroškem. Zdravstveni oddelek deželne vlade naznanja, da je od 17. do 23. januarja obolelo na marogastem legarju v šotoru galiških beguncev v Volšpergu 66 oseb. Tekom tega tedna je umrla na marogastem legarju le ena oseba.

Umrlí vojaki. V rezervni bolnišnici št. 1 v Celovcu je umrl dne 23. t. m. infanterist pp. 101 Miha Mihal, star 24 let, doma iz Ogrskega. Isti dan je umrl v domobraski bolnišnici oboleli infanterist 4. domobraskega pešpolka Janez Türk, star 27 let, iz Arija pri Beljaku. V nedeljo je umrl infanterist Štefan Rac, star 40 let, iz Ogrskega. V deželni bolnišnici sta umrla na legarju infanterist 7. pp. Franc Schrall, star 22 let, iz Moravč v Belanski dolini, ter infanterist 4. saperskega bat. Karel Harant, star 27 let.

Dr. Janko Sernec umrl? Mariborski odvetnik dr. Vladimir Sernec je dobil od posredovalnice »Rdečega križa« uradno obvestilo, da je njegov brat dr. Janko Sernec, zdravnik v Celju, dne 7. januarja v srbskem ujetništvu umrl. Vzrok smrti ni naznan. Govori se, da je umrl na koleri. Poročilo srbskega »Rdečega križa« naznanja le smrt poročnika Janka Serneca iz Celja, dr. Janko Sernec je bil pa polkovni zdravnik. Kaka zamenjava torej ni izključena.

O vojni cenzuri časopisja. Glasovi, da naj bi cenzurne oblasti ne postopale prestrogo, se množijo v vseh časopisih brez razlike strankarske pripadnosti. V »Neue Freie Presse« z dne 24. t. m. se je v tem oziru oglašil celo bivši pravosodni minister dr. Klein, ki z ozirom na dejstvo, da parlament počiva, sodi, da ni dobro, da se iz časopisja v vojnem času izključuje vsako politično vprašanje. »Tako nastane nekako v zgodovini znano razmerje, da so vladajoči in vladani razdeljeni v dva tabora in se vedno manj razumejo. Nastopa tihota, ki jo vsakdo čuti kot nekaj, kar ne bi smelo biti. Morda odrejen v dobri veri, da bi notranji mir obvarovala vsakega motenja, postane tako molk sam hudo motenje javnega življenja. Občinstvo ostane v važnih vprašanjih brez navodil, ki so bila prej v javni kritiki in kar je še slabše, izve včasih o zelo važnih političnih dogodkih iz inozemskih listov, v tuji barvi in svetlobi, ki nasprotujejo domači politiki.« — Cenzura je zlasti v vojnem času potrebna. Kdo bi temu oporekal?! Toda cenzura, kakor se je prakticala dosedaj za slovenske liste, je naravnost škodljiva! Narod, katerega patriotična požrtvovalnost se je izkazala za naravnost vzorno, in ki nima v kronske svetlo svojo zastopnika, mora imeti vendar neko možnost, da izrazi nazgoraj svoje opravičene interese!

Pogreša se Jožef Zobec, pešec 7. pp. 16. stotnija; pojasnila, na Antona Zobec, kmet, Beka, 12, pošta Klanec, Istra.

Rojaki! Komur je kaj znano o Matjaž Josipu, doma iz Rateč na Gorenjskem, ki je služil pri c. kr. domobr. pešpolku št. 4, 5. stotnija, voj 4, naj blagovoli sporočiti njegovi materi Mar. Matjaž, Rateče, pošta Bela

peč na Kranjskem. Zadnjič se je oglašil iz Galicije 26. avgusta.

Cenzura zaprtih pisem. Olomuški »Našinec« poroča, da je po celi Moravski uvedena za vsa zaprta pisma, tudi za priporočena, vojna cenzura.

Prepoved razširjenja ruskih manifestov na Štajerskem. Štajersko namestništvo razglasa: Znano je, da skušajo Rusi avstrijske slovanske narode z razširjenjem proklamacij omajati v njihovi zvestobi do države in jih pridobiti s praznimi obljubami za smotre ruskega vojskovanja in politike. Razširjanje takih pozivov tvori hudodelstvo veleizdaje, za katero je določena smrtna kazen. Kdorkoli dobi v roke tak letak — in naj si bo na ta ali oni način — ali izve o njegovem razširjanju, se poziva, da ga takoj izroči, oziroma to naznani pri najbližji varnostni oblasti, ali pa pri najbližji orožniški postaji. Izrecno pa se povdarja, da bodo v smislu kazenskih določb tudi še oni kazensko zasledovani zaradi sokrivde na veleizdaji, ki imajo tak veleizdajniški poziv v svoji posesti ali kaj izvedo o njegovem razširjanju in vendar namenoma takoj ne napravijo ovadbe.

Samoumor višjega ravnatelja graških jetnišnic. V Gradcu se je ustrelil višji jetniški ravnatelj Anton Markovich.

Odpad od vere. Erna Hobel, rojena v Motholičah, sedaj strežnica »Rdečega križa« v »Marijanišču«, je odpadla od katoliške Cerkve ter prestopila k protestantski veri dne 9. januarja 1915.

Haló! Kdo želi zadesi glavni dobitek? Ta naj nemudoma naroči izborno turško srečko na ugodno mesečno odplačevanje in v srečnem slučaju zamore postati v kratkem bogataš s 400.000 franki! Turške srečke igrajo šestkrat v letu in mora vsaka srečka zadesi! Izdana kupnina tedaj nikakor ni izgubljena, ker se celo v najneugodnejšem slučaju skoro docela povrne. Prihodnje zrebanje se vrši že dne 1. februarja. Najcenejša in najbogatejša loterija! Pojasnila daje in naročila sprejema: Srečkovno zastopstvo 17, Ljubljana. Sprejemajo se tudi naročila na najsrečnejše »številke razredne loterije!

Ranjeni in mrtvi junaki.

Seznam izgub št. 93.

(Nadaljevanje, kratice navadne.)

Raab Ferdo, korp., dpp. 4; Raab Ferdo, korp., dpp. 4, m.; Rabensteiner Anzelm, nad. rez., dpp. 4; Rablhofer Peter, pp. 7; Rader Jernej, fr., dpp. 4; Radweger Peter, korp., dpp. 4; Rassalt Leopold, korp., dpp. 4; Rainer Kristjan, inf., dpp. 4; Rainer Ivan, inf., dpp. 4, m.; Rainer Ludovik, inf., pp. 7; Rajšp Jožef, inf., dpp. 4; Rampič Egid, inf., dpp. 4, m.; Ramsbaher Franc, inf., pp. 7; Ramovš Jožef, inf., dpp. 4; Rasch Paternonij, fr., dpp. 4; Razpotnik Ivan, inf., dpp. 4; Rasničar, inf., dpp. 4; Ratzer Gregor, inf., dpp. 4; Ravnikar Jožef, korp., dpp. 4; Rausch Konrad, infanterist, dpp. 4; Rauscher Florjan, fr., dpp. 4; Rauter Avgust, rač. podčast., dpp. 4; Rauter Franc, inf., dpp. 4; Rauter Konrad, inf., dpp. 4; Rauter Tomaž, inf., dpp. 4; Rauter Tomaž, inf., dpp. 4; Rauter Tomaž, inf., dpp. 4; Reternik Andrej, inf., dpp. 4; Rechberger Franc, inf., dpp. 4; Reichmann Fer., inf., dpp. 4; Reichmann Rupert, pp. 7; Reif Jurij, sap., sap. bat. 14, Štajersko; Reiner Gregor, korp., dpp. 4; Reiterer Jožef, inf., dpp. 4; Rencher Aleks., inf., pp. 7; Repečnik Melhior, inf., dpp. 4; Repečnik Melhior, inf., dpp. 4; Resinger Anton, inf., dpp. 4; Ressler Osvald, inf., dpp. 4; Resman Jo-

žef, inf., dpp. 4; Rjavčnik Karel, fr., dpp. 4; Rjavec Ivan, inf., dpp. 4; Ribarič Anton, četovodja, dpp. 5; Rihterič Alojzij, inf., dpp. 4; Riebler Ferdo, fr., dpp. 4; Riedel Ivan, inf., dpp. 4; Riegler Mart., fr., dpp. 4; Rieudlu Peter, inf., pp. 7; Riepl Franc, inf., dpp. 4, m.; Riepl Jožef, nared., dpp. 4; Rindler Franc, inf., dpp. 4; Ritonja Ivan, inf., dpp. 4; Rizzan Anton, inf., dpp. 5; Robas Ivan, inf., dpp. 4; Robič Vrban, inf., dpp. 4; Rocco Karel, nad. rez., dpp. 5; Rakavnik Valentin, inf., dpp. 4; Rohr Jakob, trobent., dpp. 4; Rohs Jernej, inf., dpp. 26. v. uj.; Rosman Iv., inf., dpp. 4; Rotar Andrej, inf., dpp. 4; Rottanams Aleks., inf., dpp. 4; Rotar Filip, inf., dpp. 4; Rovnik Melhior, nad. rez. pp. 7; Rubenthaler Franc, inf., dpp. 4; Rubinič Jožef, nad. rez., dpp. 5; Rudička Jožef, inf., dpp. 5; Rudl Ivan, korp., dpp. 4; Rudolf Jožef, inf., dpp. 4; Rumpf Franc, četov., dpp. 4; Rusič Jožef, nad. rez., dpp. 5; Rusika, fr., dpp. 4; Russer, inf., dpp. 4; Rutnik Jožef, korp., dpp. 4; Ružička Wilibald, inf., dpp. 5; Rjavec, fr., dpp. 4.

Sabat Norbert, inf., pp. 7; Sabatnik Al., inf., dpp. 4, m.; Sabota Hubert, inf., pp. 7; Sacherer Peter, inf., dpp. 4; Sager Ivan, inf., dpp. 4; Sailer Karel, korp., dpp. 4; Sailer Matija, inf., dpp. 4; Salbrechter Karel, inf., pp. 7, m.; Sandrisser Jožef, fr., dpp. 4; Sängler Leonard, inf., dpp. 4; Santler Jožef, korp., dpp. 4; Sancin Evgen, fr., dpp. 5, m.; Sapus Franc, inf., pp. 7; Sarnic Franc, inf., dpp. 4; Sattlegger Anton, inf., pp. 7, m.; Sattler Alojzij, inf., dpp. 4; Sattler Jurij, korp., dpp. 4; Sauer Andrej, inf., dpp. 4; Sauregger Jurij, inf., dpp. 4; Schachner Ivan, inf., dpp. 4; Schackner Viljem, četov., dpp. 4; Schantzer Ivan, inf., dpp. 4; Scharf Leop., inf., dpp. 4, m.; Scharf Mat., inf., pp. 7; Schaukel Peter, korp., dpp. 4, m.; Šeliznik Tomaž, inf., dpp. 4; Šeliznik Ivan, fr., dpp. 4; Šenk Julij, inf., dpp. 4; Šenker Alojzij, inf., dpp. 4, m.; Šer Bogomir, nad. rez., fr., dpp. 4; Šik Valent., inf., dpp. 4, m.; Šig Rupert, korp., dpp. 4; Schierl Jožef, fr., dpp. 4; Šipek Alojzij, inf., pp. 7, m.; Škrabl Anton, inf., dpp. 4; Šlegl Alojzij, inf., dpp. 4; Šlajncer Ivan, inf., pp. 7; Šlemic Ivan, frajter, dpp. 4; Šlöggl Mirko, nad. rez., pp. 7, m.; Šlöggl Ivan, inf., dpp. 4, m.; Šložnik Iv., inf., dpp. 4; Schlotzer Andrej, inf., dpp. 4; Šluga Jurij, inf., dpp. 4; Šmid Franc, inf., dpp. 4; Šmidl Ivan, inf., dpp. 4; Schmölzer Tomaž, korp., pp. 7, m.; Šmuk Henrik, korp., dpp. 4; Schneeweiss Ivan, inf., dpp. 4; Šoas Filip, inf., dpp. 4, m.; Šoas Alojzij, inf., pp. 7; Šober Jurij, inf., dpp. 4; Šönfeldner Martin, inf., dpp. 4; Šönlieb Andrej, fr., dpp. 4; Šönlieb Pavel, fr., dpp. 4; Šorn Lovrenc, inf., dpp. 4; Šram Edvard, korp., dpp. 4; Šramel Vid, inf., dpp. 4; Šrajner, inf., dpp. 4; Schretter Ivan, inf., dpp. 4; Šrifl, inf., dpp. 4; Schrittwieser Ivan, inf., dpp. 4; Schrötl Rudolf, četov., pp. 7; Schuh Anton, inf., dpp. 5, m.; Šuler Bogoljub, inf., dpp. 4, m.; Šuller Ivan, inf., dpp. 4; Šulterer Matija, dpp. 4; Schüssler Ivan, inf., dpp. 4; Šuster, inf., dpp. 4; Šuster Bogomir, korp., dpp. 4; Šuster Jožef, inf., pp. 7; Schüttelkopf Franc, inf., pp. 7; Šuc Arminij, inf., dpp. 4; Švandtner Matija, fr., pp. 7; Švarc Franc, inf., pp. 7; Švarc Ivan, fr., dpp. 4; Švarc Peter, inf., dpp. 4; Schwarzenbacher Bogomir, inf., dpp. 4; Švajger Ivan, četov., dpp. 4; Schwinger Jožef, inf., dpp. 4, m.; Seebacher Filip, inf., dpp. 4; Seethaler Hubert, rez. fr., 7, m.; Seewald Jožef, četov., pp. 7; Seiche Maks, inf., dpp. 4; Seidl, fr., dpp. 4; Seidl Ivan, inf., pp. 7, m.; Selber Anton, inf., dpp. 4; Seliger Jožef, inf., dpp. 4; Selva Anton, inf., dpp. 4; Senfter Ivan, inf., dpp. 4; Senger Leonhard, inf., dpp. 4; Setz Simon, pp. 7, m.; Sicher Leop., nared., pp. 7; Siebernig Ivan, inf., dpp. 4; Silli Alojzij, inf., dpp. 4; Simčič Vinko, inf., pp. 7; Sirk Franc, inf., dpp. 4; Skalamera Jožef, inf., 4, m.; Skias Pavel, inf., pp. 7; Skittek Štefan, inf., dpp. 4; Škof Jakob, inf., dpp. 4; Škof Ivan, inf., dpp. 4; Škrjanc Ivan, inf., dpp. 4; Skringer Roman, fr., dpp. 4; Skrinja, inf., dpp. 4; Slama Anton, nad. rez., dpp. 5, m.; Sluban Ivan, inf., dpp. 4; Sluga Jožef, inf., dpp. 4; Smajd Ivan, inf., dpp. 4; Smeričnik Jožef, korp., pp. 7, m.; Smole Amand, inf., dpp. 4; Smole Valentin, inf., dpp. 4, m.; Smreka Al., inf., dpp. 4; Sneiner Jožef, inf., dpp. 5; Snih Karel, inf., dpp. 4; Sobbe J., fr., dpp. 4, m.; Sobe Jožef, inf., dpp. 4; Sommer Franc, inf., dpp. 4; Sommeregger Jožef, četovodja, dpp.

4; Soor Osvald, inf., dpp. 4; Sorgo Henrik, četov., dpp. 4; Spanring Jožef, inf., dpp. 4; Speck Anton, inf., dpp. 5; Söeck Jurij, inf., dpp. 4; Spital Fran, inf., dpp. 4; Sponsa Just, inf., dpp. 5; Spörk Ivan, inf., dpp. 4; Sprahovec Feliks, inf., pp. 7, m.; Stanič Iv., inf., dpp. 4; Statmann Jurij, fr., dpp. 4; Statmann Jakob, inf., dpp. 4; Stefanec Iv., inf., dpp. 4; Steffler Tomaž, inf., dpp. 4, m.; Steinbauer Anton, inf., dpp. 4; Steinberger Tomaž, inf., dpp. 4; Steiner Andrej, inf., dpp. 4; Steiner Jurij, inf., dpp. 4, m.; Steiner Ivan, inf., dpp. 4; Steiner Severin, korp., dpp. 4; Steiner Simon, inf., dpp. 4; Steinwender Mirko, inf., dpp. 4; Sternig Mihael, inf., dpp. 4; Steurer Jurij, inf., dpp. 4; Stiasny Rudolf, inf., dpp. 4; Stich Ivan, četov., pp. 7; Stieger Karel, korp., dpp. 4, m.; Stiepek Anton, fr., dpp. 4; Stifter Arminij, inf., dpp. 4; Stiglić Jakob, inf., dpp. 5; Stikar Anton, inf., dpp. 4; Stimpfl Blaž, inf., dpp. 4; Stinko Lonardi, inf., dpp. 5; Stipancich, nad. rez., dpp. 5; Stocker Jožef, četov., pp. 7; Stoffaneller Ivan, inf., dpp. 4; Stofetta, fr., dpp. 5; Stöfflin Karel, fr., pp. 7; Stojc Matija, nad. rez., dpp. 4; Stopar Robert, fr., dpp. 4; Strabia, četov., pp. 7; Strammer Franc, četov., dpp. 4, m.; Strasser Karel, fr., dpp. 4, m.; Strasser Tomaž, inf., dpp. 4; Straub Fr. Jožef, inf., dpp. 4, m.; Stravs Avgust, inf., dpp. 4; Stravs Jožef, inf., pp. 7; Stravs Mih., inf., dpp. 4, m.; Streit David, čast. sluga, pp. 7; Stricker Wolfgang, korp., dpp. 4; Striednig Ivan, pp. 7; Strienitzer Al., inf., dpp. 4; Strmčnik Pavel, inf., dpp. 4; Strobl Humbert, inf., pp. 7; Ströbel Božidar, inf., dpp. 4; Stroj Tomaž, inf., dpp. 4; Strukelj Franc, fr., dpp. 4; Strukelj Ivan, fr., dpp. 4; Stuck Klement, inf., pp. 7; Stückler Matija, korp., dpp. 4; Sturm Ivan, inf., pp. 7, m.; Stützl Konrad, fr., dpp. 4; Sucher Ivan, inf., dpp. 4; Suntinger Jožef, inf., pp. 7; Supper Franc, inf., dpp. 4, m.; Süsbacher Ivan, pp. 7; Svetina Leonard, fr., dpp. 4; Svetina Pavel, inf., dpp. 4, m.

Tanzott Pavel, inf., dpp. 4, m.; Tacman Vilibald, inf., pp. 7, m.; Tauland Peter, inf., dpp. 4; Taupe Jakob, inf., pp. 7, m.; Taurer Rudolf, korp., dpp. 4; Tautscher Fr., korp., dpp. 4; Tellian Gabriel, inf., dpp. 4; Tengg Gabriel, korp., pp. 7; Thaler Jurij, inf., dpp. 4; Thaler Ivan, korp., pp. 7, m.; Thaler Iv., fr., dpp. 4; Thaler Ivan, fr., dpp. 4; Thaler Jožef, inf., dpp. 4; Thalmann Franc, inf., dpp. 4; Theisel T., inf., dpp. 4; Theuermann Bogomir, inf., dpp. 4; Theuermann Matija, korp., dpp. 4; Thonhauser Jožef, inf., pp. 7, m.; Tibljas Ivan, nad. rez., dpp. 5; Tiefling Sebastjan, korp., dpp. 4; Tomažič Ivan, inf., dpp. 5; Tonner Albin, inf., dpp. 4; Toplak Matija, inf., dpp. 4; Topolšek Vinko, inf., dpp. 4; Totz Franc, četov., dpp. 4; Trabesinger Dominik, inf., dpp. 4; Traier Peter, inf., dpp. 4; Trampuš Aldo, inf., dpp. 5; Tratnik Izidor, inf., dpp. 4; Traussnig Ivan, inf., pp. 7; Traussnig Rudolf, inf., dpp. 4; Travisan Dominik, inf., dpp. 4; Treiber Franc, fr., pp. 7; Treul Franc, enol. prost. korp., dpp. 4; Triebelnig Kocijan, korp., dpp. 4; Tripolt Avgust, inf., dpp. 4; Trobas Vinko, četov., dpp. 4; Trumler Ivan, inf., dpp. 4; Trummer Alojzij, inf., dpp. 4; Tručnik Jožef, inf., dpp. 4, m.; Tschabuschnig Mihael, inf., pp. 7, m.; Tscharf Rok, inf., dpp. 4; Tscherton Karel, inf., dpp. 4; Tschionig Mihael, inf., dpp. 4; Tschuden Jurij, inf., dpp. 4; Tschuk Jožef, inf., dpp. 4; Tugger Ivan, inf., dpp. 4; Turin Franc, inf., dpp. 4; Turner Jurij, inf., dpp. 4.

Udjung Viktor, inf., pp. 7; Ulbing Valentin, inf., dpp. 4; Umschaden Franc, inf., dpp. 4; Umschaden Jurij, inf., dpp. 4; Unegg Peter, inf., pp. 7, m.; Unterberger Rudolf, inf., dpp. 4; Unterdirnhofer Peter, inf., dpp. 4; Unterdirnhofer Vinko, inf., dpp. 4; Untergaggenberger, inf., dpp. 4; Unterlader Jožef, inf., dpp. 4; Unterlechner Andrej, četov., dpp. 4; Unterreiner Jožef, inf., dpp. 4; Unterweger Franc, inf., dpp. 4; Urbas Ivan, inf., dpp. 4; Urh Ivan, četov., dpp. 4; Ursey Ant., inf., dpp. 4.

Vajda Ivan, fr., dpp. 4; Valant Ivan, nad. rez., dpp. 4; Valenti Iv., nad. rez., dpp. 4; Valentin, nad. rez., dpp. 5; Valentin Valentin, inf., pp. 7; Valentinič, inf., dpp. 4; Valsko Jakob, inf., dpp. 4; Valjavec Ivan, inf., dpp. 4; Vallant Boltazar, četov., pp. 7; Valle Papa Jožef, nad. rez., dpp. 5; Valteiner Sebast., inf., pp. 7; Valtiner Adam, korp., dpp. 4; Vasiček Jožef, inf., dpp. 4; Vavtičar Tomaž, inf., dpp. 4; Vedernjak Anton, korp.,

dpp. 4, m.; Veith Ludovik, korp., dpp. 4; Venschützer Anton, inf., dpp. 4; Verlužnik Leopold, fr., dpp. 4, m.; Verweger Rudolf, korp., dpp. 4, m.; Viher Franc, inf., pp. 7, m.; Vilunjak Anton, inf., dpp. 4; Vipotnik Ivan, inf., dpp. 4; Vodišek Jožef, korp., dpp. 4; Vögl Ernest, enol. prost. zdrav., dpp. 4; Volanc Ivan, inf., dpp. 4; Volavčnik Rok, inf., pp. 7, m.; Voljavec Ivan, nad. rez., dpp. 4; Vollmann Sebast., trobent., dpp. 26, v. uj.; Votonig Anton, inf., dpp. 4; Vovk Ant., nad. rez., dpp. 5; Vračič Ivan, inf., dpp. 4.

Wabnegger David, trobent., dpp. 4; Waidacher Vaclav, četov., pp. 7; Wakonig Ig., inf., dpp. 4; Walcher Miroslav, inf., dpp. 4; Walcher Mihael, fr., pp. 7, m.; Waldhauser Andrej, inf., dpp. 4; Waldhauser Anton, fr., dpp. 4; Waldner Anton, inf., dpp. 4; Waldner Jurij, inf., dpp. 4; Walitz Aleks., enol. prost., dpp. 4; Walker Karel, fr., dpp. 4; Wallas Fr., inf., dpp. 4, m.; Wallisch Karel, inf., dpp. 4, m.; Wallner Anton, inf., dpp. 4; Wallner Martin, inf., dpp. 4, m.; Wallner Roman, inf., dpp. 4; Wardo-Dörfler Oton, enol. prost., dpp. 4; Wassertheuer Mat., fr., dpp. 4; Weber Mirko, četov., dpp. 4; Weber Jožef, narednik, dpp. 4; Wedenig Engelbert Jožef, inf., dpp. 4; Wedenig Franc, inf., dpp. 4; Wedenig Ivan, inf., dpp. 4; Wegscheider Luka, inf., dpp. 4; Weigant Gregor, inf., dpp. 4; Weigant Matija, inf., dpp. 4; Weilharter Albert, fr., dpp. 4; Weinberger Tomaž, inf., dpp. 5; Weinsale Gregor, inf., dpp. 4; Weissegger Jožef, inf., dpp. 4; Weitgasser Ivan, enol. prost. fr., pp. 7; Welz Henrik, inf., dpp. 4; Wenger Mihael, inf., dpp. 4; Werkl Mih., nad. rez., dpp. 4; Wermut, fr., dpp. 4; Wernic, fr., dpp. 4; Wernicnik Lovrenc, četov., pp. 7; Wette Jakob, inf., dpp. 4; Widner Jurij, inf., dpp. 4; Wiedmann, korp., dpp. 4; Wiedmann Tomaž, inf., dpp. 4; Wiegele Adolf, korp., dpp. 4; Wiegele Valentin, nad. rez., dpp. 4; Wieser, inf., dpp. 4; Wieser Feliks, inf., dpp. 4; Wieser Mirko, infanterist, dpp. 4; Wieser Jožef, infanterist pešpolk 7; Wieser Matija, infanterist, dpešp. 4; Wigisser Ivan, korp., pp. 7; Wilhelmer Franc, fr., dpp. 4; Wilhelmer Tomaž, inf., dpp. 4; Willner Ivan, korp., pp. 7, m.; Winkler Karel, četov., dpp. 4; Winkler Mihael, pp. 7; Wirnsberger Andrej, inf., dpp. 4; Wissiak Anton, inf., dpp. 4; Wister Feliks, inf., dpp. 4; Witternig Ivan, inf., dpp. 4; Witzelnig Vinko, inf., dpp. 4; Wohlfart Franc, fr., dpp. 4; Wolf Simon, inf., dpp. 4; Wolte Bogomir, fr., dpp. 4; Woltsche Franc, inf., dpp. 4; Woschak Anton, fr., dpp. 4, m.; Wrienz Jurij, pp. 7; Wrischowitz Jožef, inf., dpp. 4; Writz Karel, inf., dpp. 4; Wulc Jurij, korp., dpp. 4; Wuriak Jožef, inf., dpp. 4; Wurzer Jurij, korp., dpp. 4; Wurzer Ivan, fr., dpp. 4; Wurzer Ivan, inf., dpp. 4.

Zabavnik Ivan, inf., dpp. 4; Zach Fr. II., inf., dpp. 4; Zadnik Jakob, inf., dpp. 5; Zadravec Franc, inf., dpp. 4; Zager Franc, fr., dpp. 4; Zahre Tomaž, inf., dpp. 4; Zalaznik J., fr., dpp. 4; Zanker R., fr., dpp. 4, m.; Zapovšek Valent., fr., dpp. 4; Zapušek Franc, inf., dpp. 4; Zarfl Ivan, inf., dpp. 4; Zarre Tomaž, inf., dpp. 4; Zavodnik, prav Staleker Ignac, fr., dpp. 4; Zeber Ivan, fr., dpp. 4; Zechner Avgust, fr., dpp. 4; Zegina Jožef, inf., dpp. 4; Zelloth Simon, inf., dpp. 4; Zeme Rudolf, korp., dpp. 4; Žerjal Peter, inf., pp. 7; Zerin Matija, inf., pp. 7; Zernig Florian, inf., dpp. 4; Zervac Matija, inf., dpp. 4; Zerza Kristof, inf., dpp. 4; Zeynik Fr., inf., dpp. 4, m.; Žgajner Karel, inf., pp. 7; Žič Matija, inf., pp. 7; Zifferer Anton, inf., dpp. 4; Zigeuner Ivan, inf., dpp. 4; Zima Henrik, inf., dpp. 4; Zimmerl Emil, inf., pp. 7, m.; Zimmermann Anton, inf., dpp. 4; Zimmermann Matija, fr., pp. 7; Žica Štefan, korp., dpp. 5; Zorica Anton, inf., dpp. 5; Zöttel Fr., inf., dpp. 4; Zucca Peter, inf., pp. 7; Zuchner Jožef, inf., dpp. 4; Žunko Anton, inf., dpp. 4; Zuzi Ivan, nad. rez., dpp. 5; Zwainz Karel, inf., dpp. 4; Zwander Jurij, inf., dpp. 4; Zych Ivan, enol. prost., dpp. 4.

Popravek: Izpuščena sta iz tega znamenka: Kvančnik Jožef, inf., 4 in Kvasnik Jakob, inf., dpp. 4 — oba ranjena.

Razno iz vojne.

Mirovni glasovi iz Rusije.

Dunaj, 25. jan. Kakor poroča »Wiener Allgemeine Ztg.«, se več ruskih listov peča z mislijo, da bi se posebej sklenil mir med Rusijo in monarhijo, in sicer na podla-

Przemysl.

Curiah, 23. januarja. Iz Petrograda se poroča: V poročilu velikega glavnega štaba z dne 20. t. m. se priznava, da so zadnja dva meseca obleganja Przemysla Avstrijci zaplenili štiri strojne puške in ujeli 60 mož.

Raznoterosti.

Kdo bo zmagal?

O tem vprašanju razpravlja dunajska korespondenca »Die Information« in pravi: »Angleži sami vedo, da bo v tej vojni pripadla zmaga tistemu, ki bo vojaško, finančno in gospodarsko vzdržal nadalje časa. In Angleži, ki vedno trezno računajo, so sami prepričani, da bosta v vojaškem oziru zmagali Nemčija in Avstro-Ogrska. Angleški list »Times« računa tako-le: Nemčija je pričela vojno z armado 872.000 mirovnega stanja, 1.180.000 rezerve, 970.000 mož domobranstva prvega poziva, 1.000.000 mož drugega poziva in 875.000 domobrancev v starosti 39 do 45 let, torej z armado, ki je štela 4 milijone mož. Od te armade jih je dva milijona na zapadnem bojišču, 1 milijon pa na vzhodnem bojišču, pri tem pa niso vračunane prometne in etapne čete. Nemške izgube sicer niso znane, računa pa jih angleški list na okroglo 1 milijon mož. Da te izgube nadomesti, lahko zbere Nemčija, kakor sodijo »Times«, še okrog 4 milijone mož, ki bodo sicer manj izvežbani, kakor na bojišču se nahajajoči vojaki, a vendar še dobro uporabljivi. Toda nemške vojaške sposobnosti lahko premagajo velike težkoče. Nemčiji ne primanjkuje ne topov, ne pušk, ne municije. Ne samo Kruppova, marveč vse tvornice kovin dobavljajo neprestano material. Uvaževaje vse to, smatrajo »Times« za potrebno, da se zavezniki — Anglija, Francija in Rusija — posvetujejo, kako naj si pomagajo vzpričo tega dejanskega položaja, zlasti ker jim je računati ne samo z Nemci, marveč tudi z avstro-ogrsko armado. Da pa je tudi Avstrija vojaško močna in da zdavna ni postavila vseh svojih sil na bojišče, je gotovo. Kako odlične pa so te čete, dokazuje njih žilavi odpor napram številu nadmočnim Rusom, Srbom in Črnogorcem, dasi mora avstrijska armada istočasno računati s pokoritvijo Srbije.«

Časopisje v vojni.

Ravnatelj nemškega oficioznega Wolffovega urada, dr. Dietz, je predaval pred nekaj dnevi v Berlinu o temi: »Časopisje in vojna«. Predvsem je ovrgel mnenje, kakor da bi imelo časopisje sedaj zlate čase. Kdor to misli, ta ne pozna gospodarskih podlag, na katerih je zgrajeno moderno časopisje. Število abonentov igra do gotove mere povsem podrejeno vlogo; trdni temelj more časopisju ustvariti le inseratni del. V tem oziru pa je imela vojna za liste naravnost katastrofalne posledice. Na drugi strani pa so stroški informacijske in poročevalske službe silno narasli; prometne zveze so se poslabšale, tisk, papir se podraži. V gospodarsko tako krepki Nemčiji je poginilo v prvih mesecih vojne nad 1000 dnevnikov in raznih drugih listov, med katerimi se nahaja 120 političnih časopisov. Ostro nadziranje časopisja, stroga cenzura in dosledna omejitev poročevalske prostosti je po mnenju dr. Dietza časopisju zato toliko škodovalo, ker so bili zlasti v začetku vsi ti oblastveni ukrepi pač preveč natančni. — Pri nas v Avstriji je položaj časopisja še mnogo neugodnejši. Število listov, ki so morali prenehati, gre v tisoče, oni pa, ki vztrajajo, se morajo boriti z velikimi težkočami. Zvišanje števila naročnikov jim more izgube pri inserciji in večje stroške pri tisku in poročevanju le deloma nadomestiti. Tem večja pa je dolžnost prijateljev časopisja, da vztrajajo pri svojem listu, ga razširjajo in da razumevajo v teh težavnih časih njegov položaj.

»In ima tudi uši...!«

»Jenaer Volksblatt« poroča iz Weimara: Velika vojvodinja saksonska pridno obiskuje vojaške bolnišnice in pri teh obiskih jo navadno spremlja njena hčerka, ki prav rada po otroško kramlja z ranjenci. Neka dama od društva Rdečega križa se je ob neki taki priliki začela pogovarjati z malo princezino in jo je tudi povpraševala za

očetovo zdravje. Oče, veliki vojvoda, se namreč osebno udeležuje bojev na Poljskem. Mala princezinja je junaško odgovorila: »Papa strelja Ruse — in ima tudi uši!« Drugi del stavka je izgovorila s prav posebnim poudarkom.

Najnovejša poročila.

Italijanska vojna ladja poškodovana.

Rim, dne 27. jan. Italijanska križarica »Coatit« se je na dosedaj še nepojasnjen način težko poškodovana vrnila z vožnje po Jadranskem morju. — »Coatit« je starejša torpedna križarica, ki obsega 1300 ton in vozi s hitrostjo 22 morskih milj.

Naslednik Bilinskega.

Poročilo »N. Fr. Pr.«, da sledi Bilinske mu nekdanji min. predsednik Körber, tu ne verujejo. Če Bilinski odstopi, se kot njegov naslednik imenuje namestnik Hohenlohe, markis Bacquehem, ali pa nekdanji min. predsednik Beck. Bilinskijevo stališče je omajano, odkar je bil izveden napad na prestolonaslednika v Sarajevu. Danes smo dobili poročilo, da je odstop Bilinskega vsak čas pričakovati.

Zopet potres.

Dunajski seismografski aparati so beležili 27. t. mes. ponoči precej močen potres v razdalji 1400 km. Aparati v Trstu so tudi dne 27. t. m. zjutraj beležili močen potres v razdalji 950 km. Tudi v Sarajevu se je beležil potres. Središče se najbrže nahaja v Egejskem morju.

V Bukovini in pred Przemyslom mir.

Dunaj, 28. jan. Vojni poročevalci poročajo: V Bukovini so Rusi vsled velikega snega prekinili operacije. Okoli Przemysla je mirno.

Nesreča aviatikov.

Dunaj, 28. jan. Na letališču Johannisthal sta zadela skupaj dva aeroplana. Trije piloti so ubiti.

Up belgijskega kralja.

Rotterdam, 28. jan. Belgijski kralj je v nekem razgovoru izjavil, da upa, da bo mogel na čelu svojih preostalih čet nekega dne zopet vkorakati v svoje glavno mesto.

Japonski vojni minister zahteva 28 milijonov izrednega kredita.

Basel, 28. jan. (Kor. ur.) »Baseler Nachrichten« poročajo iz Milana, da je zahteval japonski vojni minister za prvo polovico leta 1915. izreden kredit v znesku 28 milijonov jenov.

Tudi Parižani imajo post v pustu.

Pariz, 28. jan. Pariški prefekt je prepovedal vse predpustne zabave.

Štrajk na Angleškem.

London, 28. jan. (Kor. ur.) Pri tozadevnem glasovanju rudarjev v West Shire je dvetretjinska večina izrekla za štrajk.

Vstaja Burov narašča.

Berolin, 27. jan. Iz Rotterdama se poroča, da po poročilih iz Kapstadta vstaja Burov vedno bolj narašča. Pretoria je še vedno odrezana od zunanjega sveta.

Podrobnosti k pomorskemu boju pri Helgolandu.

Berolin, 28. jan. (Kor. ur.) Jutranji listi podajajo natančnejši opis pomorskega boja pri Helgolandu. Nemško brodovje pod vodstvom kontreadmirala Hipperja je plulo v črti Kiel. 120 morskih milj od Helgolanda je srečalo angleško brodovje, ki je bilo po številu in velikosti ladij mnogo močnejše nego nemško. Admiral se je obrnil proti jugovzhodu, bodisi, da bi bliže obali našel pomoč, bodisi, da bi imel ugodnejšo solnčno luč in veter. Angleži so pluli skoraj paralelno v razdalji kakih 20 km, koncem boja 15 kilometrov daleč od Nemcev. Svoj ogenj so osredotočili na zadnjo nemško ladjo »Blücher«. Imeli so prednost v brzini 28 morskih milj proti 25, s katero je vozila »Blücher«. Sovražni strel je na »Blücher« kmalu povzročil škodo pri strojih, tako da je ladja

gi, da bi Avstro-Ogrska odstopila Rusiji vzhodno Galicijo, Rusija pa da bi se ne protivila temu, da bi se Srbija priklopila Avstro-Ogrski. Nas na teh vesteh zanima le to, da se že v Rusiji sami slišijo številni glasovi, da se naj izroči Srbijo in se more iz tega posneti, da je že močna stranka v Rusiji pustila na cedilu Srbijo. Druga ugibanja ruskih glasil so brez podlage. Nismo volje, pustiti to, kar je podedovano, in zato ni pod nobenim pogojem niti govora o odstopu kake kronovine ali enega dela kake kronovine, ker so vezi, ki vežejo vse kronovine z našo dinastijo in državno celoto, premočne, da bi jih bilo mogoče kdaj razvezati.

Portugalski oficirji se puntajo.

London, 25. jan. Reuterjev urad poroča iz Vigo: Potniki iz Portugalske zagotavljajo, da je položaj nenavadno resen. Tristo častnikov da je oddalo svoje sablje v znak solidarnosti z uporom in da so se branili zapustiti vojašnico, kjer da se smatrajo za jetnike. To da se dogaja kot protest zoper vojnega ministra, ki je bil prej monarhist in je sedaj prestopil k republiškanski stranki.

Ruski parlament vpoklican.

Petrograd, 26. jan. Vsled carskega ukaza je državni zbor poklican na 30. januarja in državna дума na 9. februarja.

Članek »Adeverula« izmišljen?

Dunajski listi so pred nedavnim poročali, da je priobčil glavni urednik najvplivnejših romunskih listov »Adeverul« in »Dimineaza« in znani romunski politik Konstantin Mille članek »Mea culpa«, v katerem obžaluje svoje dosedanje rusofilsko stališče ter se ogreva za nevtralnopolitiko romunske vlade. Sedaj je pa »N. Fr. Presse« objavila brzojavko omenjenega urednika, ki konstatira, da tak članek »Mea culpa« sploh ni zagledal luči sveta, ne v »Adeverulu«, ne v »Dimineazi«. Konstantin Mille pravi: »Nikdar nisem bil »rusofil« in tudi ne »avstrofil«, ampak vsikdar sem le Romun in branim koristi svoje domovine.«

Ruske vesti o Enver paši.

»N. Fr. Pr.« je poročala iz Milana: »Secolo« priobčuje preko Bukarešte poročila ruskih listov, ki trdijo, da je turški vice-generalissimus Enver paša izginil. Našli so le njegovega konja, ki so ga turški ujetniki spoznali. V ruskem taboru domnevajo, da je Enver paša ali padel ali pa da se nahaja pod drugim imenom kot ujetnik v ruskih rokah. »Frankfurter Zeitung« pa poroča, da se je Enver paša vrnil s Kavkaza v Carigrad, kjer je zopet prevzel vodstvo vojnega ministrstva.

Poljaki prosijo pomoči v Švici.

Bern, (Kor.) Zvezni predsednik je sprejel deputacijo Poljakov, sestoječo iz pisatelja Sienkiewicza, pijanista Paderewskega, vseučiliškega profesorja Kowalskega in odvetnika Osuchowskega iz Varšave. Zveznemu predsedniku so naznanili, da nameravajo začeti z mednarodnim nabiranjem, da zmanjšajo grozovite stiske na Poljskem. Središče te akcije naj bi bilo v Švici. Zvezni predsednik jim je odgovoril v imenu zveznega sveta, da prisrčno pozdravlja to človekoljubno akcijo in da se lahko zanašajo na tople simpatije od strani švicarskih oblastí in prebivalstva.

Francoska naročila v Ameriki.

Rotterdam, (Cenz.) Kakor se je izvedelo iz interesiranih krogov, je naročila Francoska pri ameriških tovarnah deset milijonov patronov, 40.000 pušk, 100 oklopnih avtomobilov in 50 letal na mesec. Naročila veljajo za nedoločen čas.

Nemčija in Združene države.

Berolin, (Kor. urad.) »Norddeutsche Allgemeine Ztg.« opozarja, da je zavzela mednarodno nedovoljena trgovina orožja Amerike z Anglijo tak obseg, da je dejanska nevtralnost Amerike postala dvomljiva. Zelo pomotno je mnenje, da se je Nemčija sprijaznila z ameriškimi dobavami vojnega tihotapskega blaga svojim sovražnikom, ker Anglija brezobzirno zaplenjuje blago, ki je namenjeno narodnemu gospodarstvu Nemčije, in da zato cela trgovina Amerike z vojskujočimi državami enostransko podpira le sovražnike Nemčije.

zaostala. Ladja se je vlegla postrani, a kljub temu mirno streljala naprej. S svojimi streli je »Blücher« potopila dva napadajoča angleška torpedna rušilca, tretjega pa je najbrže potopil nemški podmorski čoln. Končno je dobila »Blücher« torpedni strel z drugih rušilcev ter se razletela. 70 morskih milj od Helgolanda se je angleško brodovje obrnilo nazaj, bodisi iz strahu pred nemškimi ojačenji ali podmorskimi čolni, bodisi radi nevarnosti zbog min ali radi stanja lastnih ladij. Poveljniška ladja »Lion« je namreč ležala postrani, neka druga ladja, »Tiger«, je močno gorela ter je zaostala. Bojna črta je bila razdrta, vse ladje je pokrival gost dim. Sredi dima se je pred nekim zaostalim nemškim torpednim čolnom pojavila angleška bojna ladja. Torpedovka je lansirala in zadela, nakar se je bojna ladja nemudoma potopila. To dejstvo potrjuje neki nemški zrakoplov, pa tudi nemški križar »Moltke«. Nemške lahke bojne sile se niso dalje udeleževale boja. Nemške izgube so: »Blücher«, ki se je potopila, o čemer so angleške torpedovke rešile 200 mož posadke, ena oklopna križarica in ena majhna križarica sta dobili vsako po en strel, v čemer je bilo nekaj mrtvih. Torpedovke so se nepoškodovane vrnile. Poškodba angleškega oklopnega križarja je po vsej priliki težka, ker ga je končno vlekla »Indomitable«. Izgube med angleškim moštvom dokazujejo, da so nemški izstrelki prebili oklep. Katera angleška ladja se je potopila, ni znano. Če so Angleži z izgubo ene ladje in dveh torpedovk ter s škodo na drugih ladjah zadovoljni, je lahko tudi nam prav.

Vabilo

na

XII. redni občni zbor

Posejilnice Marija na Zili

registrirane zadruge z neomejeno zavezo,

ki se vrši

v nedeljo dne 7. februarja 1915 v župnišču, začetek ob 3. popoldne.

Spored:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Potrjenje računskega zaključka za l. 1914.
5. Volitev načelstva.
6. Volitev nadzorstva.
7. Sklepanje o razdelitvi čistega dobička.
8. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

odbor.

Opomba: Ako bi ob določeni uri ne bilo zbranih dovolj članov, se vrši pol ure pozneje občni zbor z istim dnevnim redom ne glede na število članov.

Loterijske številke:
Gradec, 20. jan. 56, 46, 51, 48, 2.
Linc, 23. jan. 9, 86, 45, 48, 2.

Ovčjo volno in predivo

kupuje po najvišji ceni

Henr. Podpečan, Ljubljana
Gradišče št. 8

Absolutno zajamčeno

pristno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi na Kranjskem oddaja vsled priporočila knezoškofjskega ordinariata pristna bela mašna vina, letnik 1912 po 56—60 K, letnik 1913 po 40—45 K, postavljeno kolodvor Ajdovščina. Sortirano vino rizling po 60 K, beli burgundec po 70 K, »Zelen« po 80 K. — V zalogi je tudi tropinsko žganje liter po K 2·30. — Kleti nadzoruje vipavski dekan. — Sprejmejo se zanesljivi zastopniki za razprodajo.

Kmetijsko društvo v Vipavi.

Vabilo.

Kranilnica in posojilnica v Šmihelu pri Ptiberku

registrirana zadruga z neomejenim poroštvom

ima svoj

redni občni zbor

dne 3. svečana 1915, ob 11. uri predpoldne, v pisarni hranilnice in posojilnice.

DNEVNI RED:

1. Čitanje revizijskega poročila.
2. Odobritev računskega zaključka za l. 1914.
3. Volitev odbora.
4. Slučajnosti.

K udeležbi vabi

odbor.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju.

Zadruga ima v zalogi vsakovrstna bela in rdeča zajamčeno pristna južnoštajerska namizna vina najboljšee kakovosti po zelo nizkih cenah.

Čisto posebno pa še opozarja na sortimentna fina vina v buteljkah.

Zahtevajte cenike! Prepričajte se s poskušnjo! Obiščite naše kleti!

Gostilničarji! Ogibljite se brezvestnih tujih agentov, ogrskih in laških vinotrzcev in naročajte vino pri domačem podjetju južnoštajerskih vinogradnikov.

Edino slovensko narodno trgovsko-obrtno podjetje

Hotel Trabesinger

v Celovcu, Velikovoška cesta št. 5.

Podpisano vodstvo hotela Trabesinger se vlijudno priporoča vsem velenjenim slovenskim in slovanskim gostom-potnikom, ki prenočujejo ali za več časa ostanejo v Celovcu. V hotelu se dobe lepe, snažne sobe po primerni ceni; nudi se izborna kuhinja in zajamčeno pristna in dobra vina iz Slovenskih goric. Gostom-abstinentom se postreza z raznimi brezalkoholnimi pijačami. Na razpolago je tudi kegljišče poleg senčnatega vrta, pozimi toplo zakurjeno. V hotelu Trabesinger dobite vsak dan, posebno pa ob sredah zvečer, prijetno slovensko družbo. Slovenski potniki in rodoljubi, slovenski romarji, ustavljajte se samo v edini slovenski gostilni »Hotel Trabesinger« v Celovcu, kjer boste vedno dobro postreženi. — Za mnogobrojen obisk se priporoča

vodstvo hotela Trabesinger.

Knjigoveznica Družbe sv. Mohorja v Celovcu

Delo trpežno in okusno.

Vetrinjsko obmestje (Viktringerring) 26

Cene zmerne.

opremljena z najnovejšimi stroji z električnim nagonom

se priporoča za vsa v stroko spadajoča dela od preproste do najfinejše izpeljave.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.